

Економіка

УДК 338.45:336.74(477)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.15769990>

**Державна підтримка фінансового забезпечення підприємств легкої
промисловості в умовах євроінтеграційних зрушень**

Бессонов Руслан Олександрович

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,

Державний науково-дослідний інститут

інформатизації та моделювання економіки, м. Київ

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-4050-4507>

Прийнято: 19.06.2025 | Опубліковано: 29.06.2025

***Анотація.** У статті розглянуто легку промисловість України, яка є соціально важливою галуззю, що виробляє одяг, взуття, текстиль та шкіргалантерею. Встановлено, що підприємства легкої промисловості забезпечують роботою тисячі працівників та задовольняють потреби внутрішнього споживчого ринку. Встановлено, що з одного боку, євроінтеграційні процеси відкривають нові ринки та вимагають адаптації до стандартів ЄС, з іншого – посилюють конкуренцію і потребують значних вкладень у модернізацію. Метою статті є аналіз державних заходів з фінансового забезпечення підприємств легкої промисловості в Україні, оцінка їх ефективності в умовах євроінтеграційних зрушень та ідентифікація прогалин. Проведений аналіз стверджує, що уряд України застосував широкий арсенал фінансових інструментів на підтримку підприємств легкої промисловості у період перетворень та євроінтеграції. Введені податкові пільги, кредитні гарантії та доступні кредити «5-7-9%» створили основу для модернізації й*

підтримки виробничих потужностей, що дало можливість забезпечити фінансування сотням підприємців. Визначено, що уряд реалізує заходи для інтеграції до європейських ринків, у тому числі заохочує локалізацію виробництв і експортерів досягти преференційних умов. Доведено, що питання державної підтримки вимагає інтеграції з європейськими стандартами та нормами, що значно ускладнюється недостатньою підготовленістю українського бізнесу до вимог ринку ЄС. В результаті встановлено, що державна підтримка фінансового забезпечення підприємств легкої промисловості в умовах євроінтеграційних зрушень має значний потенціал, однак потребує подальшого вдосконалення, де основними кроками в цьому напрямку запропоновано збільшення доступності фінансування для малих і середніх підприємств, покращення координації державних програм, а також активізація роботи з технологічною модернізацією галузі, що дозволить українським підприємствам легкої промисловості успішно адаптуватися до умов європейської інтеграції та забезпечити їхню конкурентоспроможність на міжнародному ринку. Перспективи подальшого дослідження полягають в поглибленому аналізі методів державного регулювання та стимулювання легкої промисловості у контексті євроінтеграції, що сприятиме розробці ефективнішої індустріальної політики та поліпшенню фінансового забезпечення підприємств галузі.

Ключові слова: державна підтримка, фінансове забезпечення, підприємства легкої промисловості, євроінтеграція, внутрішній споживчий ринок, бізнес, потенціал, конкурентоспроможність.

Government support for the financial security of light industry enterprises in the context of European integration developments

Ruslan Bessonov

PhD Student, State Research Institute of
Informatization and Economic Modeling, Kyiv, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-4050-4507>

Abstract. *The article discusses Ukraine's light industry, which is a socially important sector that produces clothing, footwear, textiles and leather goods. It has been established that light industry enterprises provide jobs for thousands of workers and meet the needs of the domestic consumer market. It has been established that, on the one hand, European integration processes open up new markets and require adaptation to EU standards, while on the other hand, they intensify competition and require significant investments in modernisation. The purpose of the article is to analyse state measures for the financial support of light industry enterprises in Ukraine, assess their effectiveness in the context of European integration changes and identify gaps. The analysis confirms that the Ukrainian government has used a wide range of financial instruments to support light industry enterprises during the period of transformation and European integration. The introduction of tax incentives, credit guarantees and affordable '5-7-9%' loans created the basis for modernisation and support of production capacities, which made it possible to provide financing to hundreds of entrepreneurs. It has been determined that the government is implementing measures for integration into European markets, including encouraging the localisation of production and exporters to achieve preferential conditions. It has been proven that the issue of state support requires integration with European standards and norms, which is significantly complicated by the insufficient preparedness of Ukrainian businesses for the requirements of the EU market. As a result, it has been established that state support for the financial security of light industry enterprises in*

the context of European integration has significant potential, but requires further improvement. The main steps in this direction are to increase the availability of financing for small and medium-sized enterprises, improve the coordination of state programmes, and intensify work on the technological modernisation of the industry, This will enable Ukrainian light industry enterprises to successfully adapt to the conditions of European integration and ensure their competitiveness in the international market. Prospects for further research lie in an in-depth analysis of methods of state regulation and stimulation of light industry in the context of European integration, which will contribute to the development of a more effective industrial policy and improve the financial security of enterprises in the industry.

Keywords: *government support, financial support, light industry enterprises, European integration, domestic consumer market, business, potential, competitiveness.*

Постановка проблеми. Легка промисловість України є соціально важливою галуззю, що виробляє одяг, взуття, текстиль та шкіргалантерею. Підприємства легкої промисловості забезпечують роботою тисячі працівників та задовольняють потреби внутрішнього споживчого ринку. Проте останніми роками галузь переживає глибоку кризу. Як показує опитування Інституту економічних досліджень [1], понад 80% підприємств легкої промисловості називають перебої з електропостачанням та інші енергетичні проблеми найгіршим викликом, а також зазначають брак робочих кадрів і стрімке зростання цін на матеріали. Одночасно частина заводів призупинила роботу через бойові дії чи мобілізацію. За підрахунками Міністерства економіки України [2], приблизно 70% українських швейних фабрик продовжують працювати, проте близько 2,5 тис. підприємств легкої промисловості вже відчули дефіцит кадрів і гостру потребу у фінансуванні [2]. Враховуючи вагомість галузі та її роль у національній економіці, питання державної підтримки фінансового забезпечення цих підприємств є надзвичайно актуальним. З одного боку,

євроінтеграційні процеси відкривають нові ринки та вимагають адаптації до стандартів ЄС, з іншого посилюють конкуренцію і потребують значних вкладень у модернізацію. Таким чином, постає проблема пошуку адекватних державних інструментів, які б забезпечили фінансову стійкість підприємств легкої промисловості в умовах війни та наближення України до ЄС.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розвитку і підтримки легкої промисловості розглядають різні аналітичні центри та дослідники. Як зазначає Мохова Ю. Л. [3], у світовій перспективі легка промисловість є однією з найбільших і конкурентоспроможних галузей, що характеризується низькою часткою інновацій. В українському контексті дослідники Тарасенко І. О. та Несенюк Є. С. [4] доводять, що інвестиційний потенціал галузі реалізується кволо, вітчизняні підприємства часто вкладалися здебільшого у закупівлю обладнання. Аналітика Інституту економічних досліджень [1] демонструє, що, попри зростання кількості виробників у 2023 р., дохід галузі зменшився, де кількість підприємств текстилю, одягу, взуття й шкіри зросла на 22%, але сукупний дохід упав на 13% – до 47,1 млрд грн [5]. Такі коливання пояснюються насамперед зовнішньоторговельними шоками та внутрішніми проблемами (перебої з енергією, високі ціни на сировину).

Особливої уваги набуває Євроінтеграційний аспект. Так, при проходженні офіційного секторального скринінгу з індустріальної політики Україна представила зусилля щодо підтримки легкої промисловості – йдеться про заходи на підтримку підприємств, які зберігають виробництво, експорт і робочі місця попри війну [6]. Водночас Єврокомісія звернула увагу на необхідність імплементації європейських норм, зокрема Директиви про запізнювання платежів [6]. Українські урядовці також активно декларують підтримку галузі, де держава пропонує грантові програми для легкої промисловості від мікрогрантів «Власна справа» до грантів на модернізацію до 8 млн грн, також кредити за програмою «5-7-9%».

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Незважаючи на запропоновані програми, низка ключових питань лишається відкритою. По-перше, постає проблема координації фінансової підтримки: різні ініціативи (гранти, кредити, податкові пільги) потребують єдиного стратегічного бачення та належної практичної реалізації. По-друге, не всі виклики європейської інтеграції мають готові відповіді у чинному законодавстві. Україна має пришвидшити адаптацію норм, наприклад, впровадження Директиви ЄС про пізню оплату, що є частиною регуляторного розриву [6]. По-третє, підприємства легкої промисловості потребують значних інвестицій у технологічне оновлення та підвищення якості продукції для виходу на європейські ринки. Також невирішеними залишаються питання забезпечення стабільності логістики, подолання тіньових схем (наприклад, детінізація секонд-хенду) і розвитку сировинної бази. Таким чином, необхідна подальша синхронізація законодавчих та фінансових кроків держави із вимогами євроінтеграції та реальними потребами легкої промисловості.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є аналіз державних заходів із фінансового забезпечення підприємств легкої промисловості в Україні, оцінка їх ефективності в умовах євроінтеграційних зрушень та ідентифікація прогалин.

Виклад основного матеріалу дослідження. Державна підтримка фінансового забезпечення підприємств легкої промисловості в умовах євроінтеграційних зрушень є надзвичайно важливим питанням, що має безпосереднє відношення до стабільності та розвитку національної економіки, зокрема у період кризових явищ, викликаних як внутрішніми, так і зовнішніми факторами. Легка промисловість є однією з основних галузей, що забезпечує країну товарами широкого вжитку, робочими місцями, а також активно сприяє розвитку експортного потенціалу. Легка промисловість включає виробництво одягу, текстильних виробів, шкіри, взуття, яке надає важливі імпульси для

розвитку суміжних галузей, таких як агропромисловий комплекс та ринок споживчих товарів [9-12].

На сьогодні підприємства легкої промисловості України стикаються з цілим рядом викликів, серед яких основними є: несприятлива економічна ситуація, відсутність достатнього фінансування, необхідність модернізації виробництва, низький рівень інноваційності та погіршення умов для експорту. Ключовими факторами, які визначають потребу в державній підтримці цієї галузі, є адаптація до змін у міжнародному економічному середовищі, зокрема в рамках євроінтеграційних процесів, а також необхідність створення ефективних механізмів для залучення інвестицій.

Євроінтеграція створює нові можливості для підприємств, відкриваючи доступ до європейських ринків, які мають високі вимоги щодо якості продукції, її екологічності, а також стандартів виробництва. Проте для досягнення конкурентоспроможності на таких ринках українські підприємства повинні оновити своє виробництво, впроваджувати новітні технології, дотримуватися європейських стандартів якості та безпеки, що вимагає значних інвестицій, як власних, так і залучених, для яких необхідне надання фінансової підтримки з боку держави. Одночасно в умовах глобальних економічних викликів, таких як війна, економічні санкції, коливання валютних курсів та інфляція, підприємства легкої промисловості стали ще більш уразливими [13-15]. Відсутність достатніх ресурсів на модернізацію, закупівлю нового обладнання та розвиток інфраструктури може призвести до втрати конкурентоспроможності і навіть до зупинки виробництва. У цьому контексті, роль державної підтримки стає особливо важливою, оскільки саме вона здатна забезпечити фінансову стабільність підприємств, знизити ризики, пов'язані з інвестиціями та залученням зовнішніх коштів.

Державна підтримка фінансового забезпечення підприємств легкої промисловості в умовах євроінтеграційних зрушень є не лише економічною необхідністю, але й частиною стратегії розвитку національної економіки в

цілому. Підтримка з боку держави дозволяє зберегти виробничі потужності, забезпечити високий рівень зайнятості та збільшити валютні надходження завдяки зростанню експорту. Державні програми фінансової підтримки надають можливість підприємствам легкої промисловості скористатися пільговим кредитуванням, грантами на інноваційні проекти та податковими пільгами, що дозволяє підвищити їх конкурентоспроможність та адаптувати виробництво до вимог Європейського Союзу [16-18]. Державна підтримка підприємств легкої промисловості реалізується через комплекс інструментів: прямі грантові програми, пільги з оподаткування, кредитні гарантії та пільгові кредити, а також окремі проекти розвитку. Найважливіші заходи наведено в табл. 1.

Таблиця 1

Заходи державної підтримки підприємств легкої промисловості

Захід	Сутність
Податкові стимули	1. Спрямування коштів податку на прибуток підприємств легкої промисловості на розвиток і модернізацію виробництва. 2. Введено 10-річне звільнення від сплати ПДВ на імпорт обладнання для підприємств текстильної та легкої промисловості. 3. Передбачена розробка механізму податкових стимулів для інвестицій у цифровізацію та інновації в галузі легкої промисловості.
Кредитні гарантії	1. Виділення державних гарантії за кредитами на модернізацію підприємств галузі легкої промисловості.
Грантове фінансування	2. Можливість отримати безповоротну допомогу (до 8 млн грн) за умов співфінансування та створення робочих місць. 3. Мікрогранти (до 250 тис. грн) для малих і мікропідприємств легкої промисловості при створенні 1-2 робочих місць.
Пільгові кредити	1. Програма доступних кредитів «5-7-9%», що забезпечує бізнес низькопроцентним фінансуванням.
Інші заходи	1. Передбачено фінансування участі експортерів галузі у міжнародних торговельних заходах (10-30 млн грн щорічно).

	2. Запровадження програми підтримки купівельної спроможності громадян при купівлі вітчизняного одягу і взуття, що повинно стимулювати попит на продукцію вітчизняних виробників.
--	--

Джерело: побудовано автором на основі [8; 11;14; 18].

Як видно з табл. 1, одним із важливих податкових стимулів для підприємств легкої промисловості є можливість спрямування коштів, що сплачуються у вигляді податку на прибуток, на розвиток і модернізацію власного виробництва, що дозволяє підприємствам збільшувати обсяги інвестицій в оновлення технологічних ліній, закупівлю нових машин і обладнання, що відповідає сучасним вимогам європейського ринку. Замість того, щоб сплачувати податок на прибуток до державного бюджету, підприємства можуть використовувати ці кошти для фінансування своїх інвестиційних проєктів. Таким чином, створюється фінансова база для модернізації, яка допомагає забезпечити конкурентоспроможність українських виробників на міжнародних ринках, зокрема в умовах євроінтеграційних зрушень, що не лише стимулює підприємства до впровадження інноваційних технологій, але й позитивно впливає на економіку країни в цілому через зростання обсягів виробництва та працевлаштування [16-20].

Звільнення від ПДВ на імпорт обладнання дозволяє знизити початкові витрати підприємств на закупівлю необхідного обладнання та технологій, що сприяє його швидшому оновленню і покращенню якості продукції, що є особливо актуальним для українських підприємств, які стикаються з високими витратами на модернізацію у зв'язку з відсутністю достатнього виробництва сучасних технологій у країні. Крім того, це дозволяє підприємствам оптимізувати свій податковий тягар, знижуючи фінансові витрати на імпорт, і дає змогу залучити більше інвестицій у сферу високих технологій, що є необхідним для підвищення ефективності виробництва в умовах глобальної конкуренції.

Цифровізація і інновації є ключовими аспектами розвитку сучасної легкої промисловості, адже вони дозволяють значно підвищити ефективність виробництва, оптимізувати витрати та виходити на нові ринки. Враховуючи це, держава передбачає розробку механізму податкових стимулів для інвестицій у цифровізацію та інновації в галузі легкої промисловості. Запровадження таких стимулів передбачає надання податкових пільг підприємствам, що інвестують у впровадження сучасних технологій, розробку нових видів продукції, автоматизацію та цифрові платформи [11-16]. Така підтримка має сприяти інвестиціям у цифрові технології, що дозволяють підприємствам підвищити продуктивність праці, зменшити витрати та поліпшити якість продукції. Крім того, впровадження інноваційних рішень, таких як 3D-друк, автоматизовані виробничі лінії та інші інноваційні процеси, забезпечить підприємствам конкурентні переваги на зовнішніх ринках, де попит на високоякісну продукцію постійно зростає.

Одним із важливих напрямів державної підтримки підприємств легкої промисловості є фінансування участі експортерів галузі у міжнародних торговельних заходах, що є надзвичайно важливими для українських виробників, оскільки вони надають можливість презентувати свою продукцію на міжнародних ринках, залучати нових партнерів і розширювати канали збуту. Завдяки участі у міжнародних виставках, ярмарках, конференціях та інших торговельних заходах, українські підприємства можуть не тільки демонструвати свою продукцію, але й отримувати безцінний досвід, який дозволяє підвищити якість товарів і відповідність вимогам міжнародних стандартів [13-18]. Крім того, ці заходи сприяють створенню ділових контактів, пошуку нових ринків збуту та підвищенню міжнародної конкурентоспроможності українських виробників.

Для підтримки цього процесу в бюджеті передбачено щорічне фінансування у розмірі від 10 до 30 млн грн. Ці кошти направляються на організацію та участь підприємств у міжнародних торговельних заходах, що має

важливе значення для розвитку експорту та підвищення привабливості українських товарів на міжнародних ринках, що також сприяє розвитку економічних зв'язків між Україною та іншими країнами, а також покращенню іміджу української легкої промисловості на світовій арені.

Іншим важливим заходом є запровадження програми підтримки купівельної спроможності громадян при купівлі вітчизняного одягу і взуття, що має на меті стимулювання попиту на продукцію вітчизняних виробників шляхом підтримки внутрішнього ринку. Програма передбачає надання фінансової допомоги споживачам, що дозволить зменшити фінансове навантаження при купівлі українських товарів. Зокрема, це може бути реалізовано через систему субсидій або знижок на вітчизняний одяг і взуття, що зробить продукцію більш доступною для широких верств населення.

Такий захід має велике значення для підтримки внутрішнього попиту на продукцію легкої промисловості та стимулювання економічної активності в умовах економічної нестабільності. Збільшення попиту на вітчизняну продукцію не тільки сприяє розвитку підприємств галузі, але й забезпечує додаткові робочі місця, підвищує рівень зайнятості та зменшує залежність від імпортованих товарів. Враховуючи зростаючу конкуренцію з боку імпортованої продукції, така програма є важливим інструментом для стимулювання розвитку вітчизняного виробництва та забезпечення стійкого попиту на продукцію українських виробників [11-18]. Ці заходи разом з іншими програмами фінансової підтримки підприємств легкої промисловості мають потенціал значно підвищити конкурентоспроможність галузі як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках, сприяючи її стабільному розвитку в умовах євроінтеграційних зрушень та економічних викликів.

Отже, усі заходи державної підтримки підприємств легкої промисловості сприяють модернізації виробничих потужностей підприємств легкої промисловості, залученню інвестицій та забезпеченню їх конкурентоспроможності на міжнародному рівні.

Висновки. Проведений аналіз підтверджує, що уряд України застосував широкий арсенал фінансових інструментів на підтримку підприємств легкої промисловості у період перетворень та євроінтеграції. Введені податкові пільги (звільнення від ПДВ), грантові програми (до 8 млн грн на проєкт), кредитні гарантії та доступні кредити «5-7-9%» створили основу для модернізації й підтримки виробничих потужностей, що дало можливість забезпечити фінансування сотням підприємців (лише за рахунок державних грантів понад тисячу малих виробників отримали мікрогранти та інвестиції). Одночасно Уряд реалізує заходи для інтеграції до європейських ринків – у тому числі заохочує локалізацію виробництва і експортерів досягти преференційних умов. Окрім того, питання державної підтримки вимагає інтеграції з європейськими стандартами та нормами, що значно ускладнюється недостатньою підготовленістю українського бізнесу до вимог ринку ЄС.

Таким чином, державна підтримка фінансового забезпечення підприємств легкої промисловості в умовах євроінтеграційних зрушень має значний потенціал, однак потребує подальшого вдосконалення. Основними кроками в цьому напрямку повинні бути збільшення доступності фінансування для малих і середніх підприємств, покращення координації державних програм, а також активізація роботи з технологічною модернізацією галузі, що дозволить українським підприємствам легкої промисловості успішно адаптуватися до умов європейської інтеграції та забезпечити їхню конкурентоспроможність на міжнародному ринку.

Перспективи подальшого дослідження можуть бути спрямовані на оцінку ефективності конкретних інструментів підтримки для легкої промисловості: наприклад, аналіз доцільності подальшого розширення пільгового кредитування або розробку нових моделей державно-приватного партнерства для розвитку інноваційних виробництв. Також перспективним є вивчення досвіду інтеграції галузі легкої промисловості в європейські ланцюги створення вартості та впливу стандартів ЄС на оновлення продукції. Крім того,

важливо дослідити роль європейських фондів і донорських програм у фінансуванні модернізації галузі. Практичними пропозиціями можуть стати проекти розвитку кластерів легкої промисловості з фокусом на експорт, а також аналітика можливостей технічної допомоги ЄС у цьому секторі. Таким чином, глибший аналіз методів державного регулювання та стимулювання легкої промисловості у контексті євроінтеграції сприятиме розробці ефективнішої індустріальної політики та поліпшенню фінансового забезпечення підприємств галузі.

Список використаних джерел

1. Інститут економічних досліджень та політичних консультацій (2025). URL: <http://www.ier.com.ua>
2. Міністерство економіки України (2025). URL: <https://me.gov.ua/?lang=uk-UA>
3. Мохова, Ю. Л. (2018). Європейський досвід державного регулювання легкої промисловості. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*, 29(68), 6, 65-69. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/sntvupa_2018_29\(68\)_6_15](http://nbuv.gov.ua/UJRN/sntvupa_2018_29(68)_6_15)
4. Тарасенко, І. О. & Несенюк, Є. С. (2020). Інвестиційні стратегії інноваційної конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості та механізми їх реалізації. *Економіка та держава*, 11, 12-18. DOI:10.32702/23066806.2020.11.12
5. Вплив війни на легку промисловість (2025). URL: <https://hub.kyivstar.ua/articles/stan-legkoyi-promislovosti-v-ukrayini-vikliki-ta-perspektivi>
6. Європейська правда (2025). URL: <https://www.eurointegration.com.ua/news/2025/04/30/7210586/>
7. Підтримка легкої промисловості (2025). URL: <https://me.gov.ua>

8. Про затвердження плану заходів з підтримки легкої промисловості України (2025). Розпорядження Кабінету Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/169-2022-%D1%80#Text>
9. Балуєва, О. В. & Лісютін, А. І. (2019). Напрями удосконалення механізму державного регулювання легкої промисловості в Україні. *Публічне адміністрування та національна безпека*, 3, 36-41. <https://doi.org/10.25313/2617-572X-2019-3-5142>
10. Бережанська, Л. І. (2019). Проблеми реалізації державної політики у сфері інвестицій у легку промисловість. *Право та державне управління*, 4, 250-255. <https://doi.org/10.32840/pdu.2019.4.39>
11. Ващук, Н. Ф. (2017). Адміністративно-правовий вплив держави на розвиток легкої промисловості України. *Наука і правоохорона*, 4, 22-29. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nip_2017_4_5.
12. Гужва, І. Ю. & Іллічов, Р. В. (2020). Запровадження локалізації у публічних закупівлях як інструмент розвитку промисловості України. *Формування ринкових відносин в Україні*, 12, 77-84. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/frvu_2020_12_11.
13. Гужва, І. Ю. & Гончаренко, К. О. (2020). Промисловість України: сучасні тенденції та фактори розвитку. *Формування ринкових відносин в Україні*, 1, 18-24. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/frvu_2020_1_4.
14. Лісютін, А. І. (2018). Державне регулювання легкої промисловості в Україні. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*, 29(68), 4, 84-89. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sntvupa_2018_29_4_17.
15. Лісютін, А. І. (2018). Державні механізми впливу на розвиток легкої промисловості в Україні. *Публічне управління і адміністрування в Україні*, 5, 57-63. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/puau_2018_5_14.

16. Лісютін, А. І. (2017). Інструменти державного управління у сфері захисту інтелектуальної власності у легкій промисловості України. *Менеджер*, 1, 97-103. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzhm_2017_1_15.
17. Маргасова, В. Г. & Сіренко, К. Ю. (2013). Державне регулювання інноваційного розвитку легкої промисловості в умовах трансформаційних змін в економіці України. *Бізнес Інформ*, 5, 54-60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2013_5_10.
18. Мірко, Н. В. (2011). Державна економічна політика розвитку легкої промисловості. *Інвестиції: практика та досвід*, 3, 116-119. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2011_3_31.
19. Мохова, Ю. Л. (2018). Європейський досвід державного регулювання легкої промисловості. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*, 29(68), 6, 65-69. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/sntvupa_2018_29\(68\)_6_15](http://nbuv.gov.ua/UJRN/sntvupa_2018_29(68)_6_15).
20. Орлова, Н. С. & Лісютін, А. І. (2018). Напрями державного механізму підвищення конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості в Україні. *Право та державне управління*, 3(2), 101-108. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ptdu_2018_3\(2\)_18](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ptdu_2018_3(2)_18).